

O šedé moudrosti

Umbrtka

"Procházíme mlhou jedině tak, že ji necháme projít námi
a slunečním oparem jedině tak, že jej necháme rozbít se
o naše čela."

Kráčíme hrdě, nikoli však vzpřímeně
Záklonodárství krásné a účelné
Naše putování je pohřbem i oslavou
Viděli jsme konec všeho, jak se řítí noční tmou

Železo mezi listy s popelem se snoubí
Mocné věže mezi kmeny mlčí temnou ozvěnou
Vzdálený ryk tramvají našim duším odhalí
Že srdce měst se ukrývají v lesích

Šedý smutek, šedý hněv naši moudrost provází
Svázání jsme s výjevy, které okruh připraví
Pusté nabe nad hlavou daruje nám déšť a mráz
Šedá moudrost skrze nás nová jména dostává
Stín protíná další stín, vyhne se nám letní čas

Dýcháme hlinu a cítíme tep betonu
Náhrobky tuposti nám noční stezku lemují
Polní cesty nás drží travnatými dlaněmi
Jsme jejich poslední králové